

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/146/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717205604
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8717205604.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobkyne N. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX/X, XXX XX U. D., t. č. D. XX/XX, XXX XX U. D., zastúpená Združenie Brániť sa oplatí-BSO, so sídlom Potočná 37, 080 01 Prešov, proti žalovanému AB 2 B.V., so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, Holandské kráľovstvo, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Goliašová Gabriela, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, o obnovu konania, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 18Csp/41/2017-43 zo dňa 02. mája 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

I. M e n í rozsudok vo výroku I. tak, že obnovu konania z a m i e t a.

II. Stranám sporu náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Povoľuje obnovu konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 12C/357/2015.

II. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 397 písm. e), § 398, § 403 ods. 1, § 414, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že v konaní sp. zn. 12C/357/2015 vedenom na Okresnom súde Poprad sa spoločnosť AB 1 B.V. ako právny nástupca pôvodného veriteľa Home Credit Slovakia, a.s. sa voči žalobkyni domáhala zaplatenia sumy 1.415,63 eur s prísl. titulom nesplatenej úverovej zmluvy. Súd vo veci dňa 18.12.2015 vydal platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.02.2016. Na základe úverovej zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 3.319,39 Eur. Zmluva v časti obsahuje malé, nečitateľné písmo. V tejto časti zmluvy je uvedené, že táto spoločnosť a klient touto zmluvou zároveň uzatvárajú aj dohodu o zrážkach zo mzdy v rozsahu uvedenom na rube tejto listiny. Návrhom doručeným súdu dňa 02.05.2017 žalobkyňa žiadala, aby súd povolil obnovu konania vedeného pod sp. zn. 12C/357/2016. Návrh odôvodnila tým, že úverovú zmluvu, ktorú uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného uzatvárala ako fyzická osoba so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., ktorý poskytuje úvery v rámci svojho podnikania a táto zmluva vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy a tiež mnoho neprijateľných podmienok, ktoré súd nezohľadnil, a preto rozhodol v jej neprospech.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dospel k záveru, že návrh na povolenie obnovy konania je dôvodný. Žalobkyňa podala návrh včas, keď o dôvode obnovy konania sa dozvedela od združenia Brániť sa oplatí dňa 28.04.2017 a návrh bol podaný dňa 02.05.2017. Návrh na obnovu konania bol podaný v

subjektívnej ako aj objektívnej lehote. Mal za to, že je daný dôvod pre obnovu konania vyplývajúci z § 397 písm. e) Civilného sporového poriadku a tiež, že nie všetky rozsudky Súdneho Dvora alebo súdu prvého stupňa sú preložené do slovenského jazyka a takéto cudzojazyčné rozsudky nemôžu byť podkladom na začatie plynutia trojmesačnej lehoty na podanie prípadného návrhu na obnovu konania. Odkázal na početné rozhodnutia odvolacieho súdu v obdobných veciach (sp. zn. 9Co/12/2017, 3CO/60/2016 a rozsudky Súdneho dvora EÚ C-168/05 z 26.10.2006, C-240/98 zo dňa 3Co/60/2016, rozsudky Súdneho dvora C-14/83 z 10.04.1984 a rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 MCdo 20/2009. Uviedol, že pokiaľ úverová zmluva na plnenie ktorej bola žalobkyňa zaviazaná platobným rozkazom, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a platobný rozkaz bol vydaný v rozpore s rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ide o dôvod na obnovu konania. V konaní žalobkyňa preukázala prostriedkami procesného útoku dôvodnosť obnovy konania. Osobitne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-168/05 zo dňa 26.10.2006 a na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/60/2016. Na základe uvedeného rozhodol tak ako je uvedené v enunuciáte rozsudku.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni ako úspešnej strane sporu náhradu trov konania nepriznal, keďže náhradu trov konania žalobkyňa nežiadala.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Uviedol, že povolenie obnovy konania v prípade, ak bolo už raz právoplatne rozhodnuté považuje za v rozpore so zásadou zákonnosti a právnej istoty, ktorá narúša a spochybňuje zákonnosť pôvodných rozhodnutí, čo určite nemôže byť cieľom zákonnej úpravy. Poukázal na to, že účelom inštitútu právoplatnosti je zabezpečenie právnej istoty a poskytnutie ochrany v konaní preukázaným (zisteným) právam a tento ochranný účinok sa prejavuje tým, že úspešný žalobca je právoplatným rozhodnutím chránený pred novou žalobou vznesenou žalovaným a naopak, neúspešný žalovaný je chránený proti úspešnému, aj by tento opätovne podal žalobu o rovnakom plnení, pričom zdôraznil, že s uvedeným právnym názorom sa stotožnil aj Okresný súd v Prešove, v konaní vedenom pod sp. zn. 20Csp/172/2018. Uviedol, že súd už pred vydaním platobného rozkazu skúmal v zmysle ust. §5 zákona č. 250/2007 Z. z. zákonné prekážky alebo dôvody, ktoré by mohli brániť priznať plnenie a v zmysle tohto ustanovenia musel súd vyhodnotiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy pred vydaním platobného rozkazu, preto považuje aplikáciu prekážky res iudicata v predmetnom konaní za splnenú. Opätovne dal do pozornosti, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených zákonom dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne a návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Namietal, že žalobkyňa nijakým spôsobom nespochybňovala nedostatočné zistenie skutkového stavu, ale napádala, že konajúci súd nemal vôbec vydať platobný rozkaz z dôvodu, že uzatvorená zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zároveň tiež poukázal na uplynutie trojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne, aby rozhodnutie zmenil a priznal žalovanému náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

7. K odvolaniu sa vyjadril splnomocnený zástupca žalobkyne tak, že v celom rozsahu sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie a aj s jeho odôvodnením a uviedli, že sudca veľmi odbore, profesionálne a správne posúdil skutočnosť a vo veci rozhodol zákonne. Navrhli, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

8. Žalovaný sa k podanému vyjadreniu žalobkyne nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal

suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

12. K námietke nesprávnych skutkových zistení odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že tento odvolací dôvod bol naplnený, a to vo vzťahu k posúdeniu dôvodnosti obnovy konania.

13. K námietke nesprávneho právného posúdenia odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Z obsahu spisu mal odvolací súd za to, že aj táto odvolacia námietka bola naplnená, a to tým, že súd prvej inštancie síce použil správny právny predpis a správne ustanovenia vo vzťahu k obnove konania, ale tieto nesprávne interpretoval.

14. Právna teória rozlišuje v prípade opravných prostriedkov medzi riadnymi opravnými prostriedkami a mimoriadnymi opravnými prostriedkami. Rozdiel medzi týmito dvoma skupinami opravných prostriedkov spočíva v tom, že riadne opravné prostriedky smerujú proti ešte neprávoplatným rozhodnutiam súdu, zatiaľ čo mimoriadne opravné prostriedky smerujú už proti právoplatným rozhodnutiam súdu. Samotná obnova konania je subsumovaná v kategórii mimoriadnych opravných prostriedkov, pretože jednak musia byť na takúto obnovu splnené osobitné dôvody a jednak obnovou dochádza k narušeniu princípu právnej istoty strán sporu. V prípade podmienok obnovy konania možno hovoriť o subjektívnych (oprávnený subjekt, resp. jeho právny nástupca) a o objektívnych podmienkach (lehota na podanie žaloby na obnovu konania) prípustnosti obnovy konania.

15. Podľa § 397 písm. e) C.s.p., proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné.

16. Podľa § 403 ods. 1 C.s.p., žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

17. Podľa § 404 písm. c) C.s.p., za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

18. Podľa § 396 ods. 1 a 2 C.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

19. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Obnova konania predstavuje jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov, čo znamená, že pre uplatnenie tohto mimoriadneho opravného prostriedku musia byť dané osobitné dôvody. Obnovou konania dochádza k narušeniu princípu právnej istoty sporových strán, preto takéto narušenie musí byť vyvážené sprísnením podmienok pre pripustenie obnovy konania. Mimoriadnym opravným prostriedkom zákon umožňuje napadnúť len právoplatné rozhodnutia, a to len z dôvodov taxatívne určených zákonom a tiež len v lehote určenej zákonom, pričom prípadné zmeškanie takejto lehoty má za následok preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania. Ako bolo uvedené už vyššie, žalobou na obnovu konania možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie (rozsudok prvoinštančný a odvolací, rozsudok čiastočný i medzitýmny, rozsudok pre zmeškanie, či rozsudku pre uznanie nároku, ako aj uznesenie o schválení zmiernu a právoplatný platobný rozkaz - posledné dve za podmienky, že dôvody obnovy konania možno vzťahovať len na predpoklady, za ktorých došlo k ich vydaniu) a len z dôvodov taxatívne vymedzených zákonom (§ 397 písm. a) - f) C.s.p.).

23. Po splnení zákonom predpísaných náležitostí potom samotné konanie prebieha v dvoch fázach. V prvej fáze prvoinštančný súd skúma, či možno obnovu konania vôbec procesne pripustiť, pričom výsledkom tejto fázy je rozhodnutie o povolení alebo nepovolení obnovy konania. V druhej fáze dochádza k novému preskúmaniu a rozhodnutiu veci, avšak len za predpokladu, že súd v prvej fáze obnovu konania povolil.

24. V predmetnom prípade sa odvolací súd najprv zaoberal opätovne žalovaným vznesením námietkou premlčania. Ako bolo už vyššie uvedené podanie žaloby na obnovu konania v lehote predstavuje objektívnu podmienku prípustnosti obnovy konania. Civilný sporový poriadok upravuje pre prípad podania žaloby na obnovu konania dva druhy lehôt, a to objektívnu a subjektívnu, pričom pre splnenie objektívnej podmienky prípustnosti obnovy konania musí byť žaloba podaná v rámci plynutia oboch lehôt, teda tak v rámci plynutia tak objektívnej ako aj subjektívnej. Zachovanie lehoty na obnovu konania musí preukázať ten, kto obnovu konania navrhuje, pričom zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Civilný sporový poriadok zároveň však pripúšťa, aby za splnenia podmienok upravených v § 403 ods. 1 C.s.p., (podanie žaloby na obnovu konania v rámci trojmesačnej lehoty, odkedy sa strana ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť) bola žaloba na obnovu konania podaná aj po uplynutí objektívnej lehoty troch rokov, avšak len v zákonom taxatívne vymedzených prípadoch, a to ak: (i) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený, (ii) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť alebo (iii) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e). Žalobkyňa dôvodila podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 397 písm. e) C.s.p., čo znamená, že v predmetnom prípade postačovalo, ak žalobkyňa podala žalobu na obnovu konania v rámci plynutia trojmesačnej subjektívnej lehoty v zmysle § 403 ods. 1 C.s.p.. Pre posúdenie uplynutia alebo neuplynutia tejto lehoty bolo dôležité zistiť, kedy sa žalobkyňa dozvedela alebo kedy sa mohla dozvedieť o dôvode na obnovu konania a následne od toho je potom potrebné počítať plynutie subjektívnej lehoty. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa dozvedela o dôvode na obnovu konania od Združenia Brániť sa oplatí - BSO dňa 28.04.2017, teda od tohto dátumu je možné

začať počítať subjektívnu lehotu na podanie žaloby. Táto lehota by žalobkyni uplynula dňa 28.07.2017, avšak z obsahu spisu vyplýva, že žaloba bola na súde prvej inštancie podaná dňa 02.05.2017 (č.l.1), na základe čoho možno konštatovať, že žaloba na obnovu konania bola podaná v rámci plynutia subjektívnej lehoty, a preto je námietka žalovaného v tomto smere nedôvodná.

25. K samotnej námietke žalovaného týkajúcej sa nesplnenia podmienok na obnovu konania, odvolací súd uvádza, že zo samotnej žaloby vyplýva, že primárnym dôvodom na obnovu konania je to, že uzatvorená zmluva medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktorými sa súd v pôvodnom konaní nezaoberal, a teda nezohľadnil ani judikatúru Súdneho dvora EÚ. Odvolací súd preskúmaním uzatvorenej úverovej zmluvy medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného zo dňa 11.08.2008 zistil, že táto zmluva obsahuje podmienky, ktoré už boli rozhodnutiami súdov vyhlásené za neprijateľné, a to napr. ustanovenie o uzatvorení dohody o zrážkach zo mzdy (táto podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú napr. v rozhodnutí Okresného súdu Poprad, č.k. 12Csp/99/2017-87 zo dňa 06.06.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/39/2019 zo dňa 05.03.2019) a tiež o uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I a zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II (uvedené zmluvné podmienky boli vyhlásené za neprijateľné napr. v rozhodnutí Okresného súdu Humenné, č.k. 11C/183/2013-86 zo dňa 14.10.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/8/2014 zo dňa 20.10.2014). Odvolací súd však na tomto mieste nevidí, aby uvedené skutočnosti v spojení aj s judikatúrou Súdneho dvora EÚ natoľko odôvodňovali povolenie obnovy konania, ktoré bolo skončené právoplatným rozhodnutím. Odvolací súd taktiež nevidí dôvod obnovy konania v to, že v pôvodnom konaní bol vydaný platobný rozkaz a teda nebolo prihliadané na neprijateľné zmluvné podmienky, pretože je toho názoru, že na tento prípad nemožno aplikovať ani závery Súdneho dvora z 18. februára 2016 vo veci C-49/14, v spojení s konaním vo veci C-448/17, kde Krajským súdom v Prešove okrem iného bola daná prejudiciálne otázka k výkladu vyššie uvedeného rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-49/14, nakoľko platobný rozkaz bol vydaný sudcom a nie vyšším súdnym úradníkom. Práve táto otázka bola kľúčovou pri posúdení merita veci, nakoľko v citovanej veci bol vydaný platobný rozkaz vyšším súdnym úradníkom, pričom v prejednávanej veci bol tento vydaný zákonným sudcom (č. I. 39 spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 12C/357/2015). Z uvedeného dôvodu citované rozhodnutie rieši odlišný prípad.

26. V prípade, ak žalobkyňa dôvodila podanie žaloby na obnovu konania skutočnosťou, že uzatvorená úverová zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, odvolací súd nevidí priestor na to, aby práve inštitút obnovy konania slúžil na prípadné vyhlásenie zmluvných podmienok za neprijateľné. V tomto smere žalobkyni nebráni nič, a to ani prekážka res iudicata, aby v zmysle § 301 až § 306 C.s.p. (napríklad prostredníctvom jej zástupcu v tomto konaní) iniciovala na príslušnom súde konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, výsledkom ktorého môže byť rozsudok, ktorý vo výrokovej časti určí neprijateľnosť tej-ktorej zmluvnej podmienky. Z podanej žaloby totiž nevyplývalo, že by žalovaný, resp. jeho právny predchodca aktivoval ustanovenie, ktoré zakotvuje dohodu o zrážkach zo mzdy v dôsledku čoho by jej vznikla alebo vznikala ujma.

27. Na základe vyššie uvedeného má odvolací súd za to, že zo strany súdu prvej inštancie nebol správne právne posúdený dostatočne zistený skutkový stav vzťahujúci sa na splnenie osobitných dôvodov obnovy konania. Žalobkyňou prezentované dôvody nepostačujú na prelomenie právoplatnosti vydaného platobného rozkazu a opätovného posúdenia rozhodnutia vo veci samej.

28. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 C.s.p. v napadnutom výroku I. zmenil tak, že žalobu na obnovu konania zamietol.

29. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 C.s.p. tak, že žalovaný bol v konaní úspešný a žalobkyňa úspešná nebola, pričom odvolací súd zistil dôvody na aplikáciu § 257 C.s.p.. Tieto spočívajú v skutočnosti, že žalobkyňa má ako fyzická osoba iba rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom právnu normu a to ustanovenie § 397 písm. e) CSP. Z tohto dôvodu ako právny laik v predmetnom konaní nezastúpený právnym zástupcom s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa nemohla žalobkyňa poznať odvolacím súdom aplikované závery Súdneho dvora z 18. februára 2016 vo veci C-49/14, v spojení s konaním vo veci C-448/17, nakoľko platobný rozkaz v danej veci bol vydaný sudcom a nie vyšším súdnym úradníkom. Z vyššie uvedeného dôvodu súd nárok na náhradu trov prvoinštančného

konania a odvolacieho konania stranám sporu nepriznal, berúc do úvahy zásadu zvýšenej ochrany spotrebiteľa v civilnom sporovom konaní.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).